

Marie-
Louise
te
Horch-
va Nispe —

Delft, 16 september 2004.

Aan de Stichting Boogbrug Vianen,
t.a.v. De Heer W.J. van Sijl,
Waalkade 15,
3401 DR IJsselstein.

Geacht Bestuur,

Van harte wil ik uw verzoek ondersteunen tot voordracht bij Unesco van de twaalf bruggen van het Rijkswegenplan 1927 als Nederlands Werelderfgoed.

Dat mijn reactie zo laat komt, is te wijten aan het feit dat ik tot begin deze week op vakantie was.

De twaalf bruggen maakten een wezenlijk onderdeel uit van het eerste Nederlandse Rijkswegenplan en vormden door aantal en grootte een dusdanig zware taak voor Rijkswaterstaat dat er een nieuw dienstonderdeel voor werd opgericht: het Bruggenbureau (later Directie Bruggen, nu Bouwbureau). Sinds de bouw van de spoorbruggen in de tweede helft van de 19^e eeuw waren in Nederland geen grote bruggen meer gebouwd. Voor de bruggen uit het Rijkswegenplan moest opnieuw de kennis en deskundigheid worden verworven om de taak te klaren. Dat betekende wel dat niet 'op de automatische piloot' werd gewerkt en nieuwe kennis, ontwerpen, technieken en materialen werden toegepast. Gezien de verschillende geografische situatie werd niet gekozen voor een 'standaardtype', maar voor een aan de plaats en situatie aangepast ontwerp. Dat leverde een prachtige reeks grote bruggen die samen met de wegen uit het Rijkswegenplan zorgden voor de mobiliteit en modernisering van Nederland. De wegen vormen de basis van het huidige Rijkswegennet, de bruggen vertegenwoordigen een zodanig groot historisch belang dat bescherming noodzakelijk is.

Met vriendelijke groet,

dr. Marie-Louise ten Horn-van Nispen
Technische Universiteit Delft
Faculteit Techniek, Bestuur en Management
sectie Geschiedenis van de Techniek
Postbus 5015
2600 GA Delft
m.l.tenhorn@tbm.tudelft.nl

Marie-Louise ten Horn-van Nispen

Dr. M.-L. (Marie-Louise) ten Horn-van Nispen (1944) studeerde sociologie en sociale geschiedenis aan de Katholieke Universiteit Brabant. Daar promoveerde ze in 1971 op het proefschrift Jan B.M. van Besouw, een sociaal geïnspireerd ondernemer rond 1900. Na een reeks free-lance onderzoeken, is ze sinds 1989 werkzaam als docent bij de sectie Geschiedenis van de Techniek aan de Technische Universiteit Delft. Specialisme: de geschiedenis van waterstaat en verkeersinfrastructuur. Ze was betrokken bij publicaties als Leefbaar Laagland, Nederlandse ingenieurs en hun kunstwerken, Geschiedenis van Noord-Brabant, Twee eeuwen Rijkswaterstaat en deel I van de Geschiedenis van de Techniek in Nederland in de 20e eeuw. Momenteel werkt ze aan een Biografisch Woordenboek van de Waterstaat.

Dr. M.-L. (Marie-Louise) ten Horn-van Nispen (1944) studeerde sociologie en sociale geschiedenis aan de Katholieke Universiteit Brabant. Daar promoveerde ze in 1971 op het proefschrift Jan B.M. van Besouw, een sociaal geïnspireerd ondernemer rond 1900. Na een reeks free-lance onderzoeken, is ze sinds 1989 werkzaam als docent bij de sectie Geschiedenis van de Techniek aan de Technische Universiteit Delft. Specialisme: de geschiedenis van waterstaat en verkeersinfrastructuur. Ze was betrokken bij publicaties als Leefbaar Laagland, Nederlandse ingenieurs en hun kunstwerken, Geschiedenis van Noord-Brabant, Twee eeuwen Rijkswaterstaat en deel I van de Geschiedenis van de Techniek in Nederland in de 20e eeuw. Momenteel werkt ze aan een Biografisch Woordenboek van de Waterstaat.